

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 850: Giác Tánh Viên Minh, Liên Gọi Là A-Nậu-Đa-La Tam-Miệu Tam-Bồ-Đề

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 072)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Giác tánh viên minh, liên gọi là A-nậu-đa-la Tam-miệu Tam-bồ-đề.

Nếu có pháp trần, liền chẳng còn viên minh nữa.】

Nếu quý vị có một ý niệm “được” (đắc), đó là pháp trần; nếu quý vị có một ý niệm “tu”, cũng là pháp trần; nếu quý vị có một ý niệm “chứng”, thì vẫn là pháp trần. Lục Tổ Huệ Năng nói “*Bản lai vô nhất vật*” (Xưa nay không một vật), lời Ngài nói không hề sai. Thế nhưng nếu chúng ta nghe rồi, trong tâm dấy lên cái nghĩ nhớ “*xưa nay không một vật*”; quý vị xem, như vậy là lại có “một vật”, có cái ý niệm “xưa nay không một vật”, thế là lại hỏng mất rồi. Ý niệm “xưa nay không một vật” cũng không có, hoàn toàn không có! Điều này rất khó, chỉ sợ quý vị nghe rồi lại hiểu sai ý mà thôi.

Cho nên Phật giảng đến cuối cùng đành hết cách, bất đắc dĩ mới nói: “*Ngôn ngữ đạo đoạn, tâm hành xứ diệt*” (Đường ngôn ngữ dứt, chỗ tâm hành diệt), “*Khởi tâm tức thác, động niệm giai quai*” (Khởi tâm liền sai, động niệm đều trật); đây là lời giảng đến chỗ tột cùng, vì chúng ta mà nói pháp như vậy. Không được phép khởi tâm động niệm, đây chính là sự hiển hiện của “giác tánh viên minh” nơi quý vị.

Cho nên tâm của Phật, Bồ Tát, bất luận là ở trong cảnh giới nào, ở trong mười pháp giới, là thuận cảnh hay nghịch cảnh, tâm của Phật từ trước đến nay chưa từng lay động. Chúng ta thường nói là: không khởi tâm, không động niệm, không phân biệt, không chấp trước; các Ngài dùng chính là chân tâm viên mãn, chưa từng khởi tâm động niệm. Khởi tâm động niệm, nhưng không mê hoặc, người như vậy liền được gọi là Bồ Tát.

Bồ Tát gọi là “Giác hữu tình”, trong Tam Quy Y có giảng “*Giác nhi bất mê, Chánh nhi bất tà, Tịnh nhi bất nhiễm*” (Giác mà không mê, Chánh mà không tà, Tịnh mà không nhiễm). Tuy có khởi tâm động niệm, nhưng các Ngài có thể giữ gìn trọn vẹn Giác - Chánh - Tịnh, đây chính là Bồ Tát.

Phàm phu khởi tâm động niệm thì rơi vào mê - tà - nhiễm; chính sự mê - tà - nhiễm này liền biến hiện ra lục đạo, biến hiện ra cảnh giới này. Phật, Bồ Tát khởi tâm động niệm thì các Ngài nương vào Giác - Chánh - Tịnh, cho nên cảnh giới do các Ngài biến hiện ra là Tứ thánh pháp giới, đó chính là Báo độ thanh tịnh; còn của chúng ta ở đây là Báo độ uế ác. Điều này cũng chứng minh rằng: “*Nhất thiết pháp tùng tâm tướng sanh*” (Tất cả pháp đều từ tâm tướng mà sanh). Cho nên tâm Phật không động, tâm giống như một tấm gương sáng vậy, sạch sẽ, thực sự là một trần cũng không nhiễm.